

Geachte genodigden,
Beste aanwezigen in al uw functies en hoedanigheden,
Beste kunstenaars,

Ik heet jullie allen graag welkom in De Ververij in Ronse, ook in naam van Schepen van Cultuur, Joris Vandenhoecke en Diensthoofd Cultuur Jan Leconte, die zich bij deze laten verontschuldigen, maar in gedachten hier bij ons zijn.

In deze tentoonstelling 'COME IN / STAY OUT' tonen Isa D'hondt, Jo Michiels en Inge Decuyper recent beeldend werk. De titel is opgedoken tijdens een onderlinge ontmoeting en gevonden als titel van een bestaand werk van één van hen.

Het eerste deel van de titel COME IN is een hartelijke uitnodiging om binnen te treden in hun werk, hun beeldtaal te ontdekken en op verkenning te gaan. Het tweede deel STAY OUT kan vragen impliceren, uitdrukkingen bieden en vrijheid aanreiken.

De verbindende werking van de titel COME IN / STAY OUT geeft de gelaagdheid van de tentoonstelling weer en focust op de ingesteldheid om vragen te kunnen stellen: Wat geef je als informatie mee aan het publiek? Heeft elk beeldend werk duiding nodig? Moet een kunstenaar geëngageerd zijn? Mag een kunstenaar zichzelf in vraag stellen? Wanneer wordt de bezoeker in het kijken toeschouwer? Mag elke bezoeker eigen interpretaties formuleren? Enzovoort.

De vragen die ze zich stellen, zijn heel natuurlijk en overvallen iedereen wel eens die creatief of artistiek de wereld tegemoet treedt. Elke maker, schrijver, denker, tekenaar, muzikant, schilder, componist of beeldhouwer die zijn atelier, werkruimte of computerscherm verlaat en oog in oog komt te staan met een publiek, heeft de neiging om die vragen toe te laten (COME IN) en ze tegelijk juist los te laten (STAY OUT).

Isa D'hondt, Jo Michiels en Inge Decuyper creëren hun werk dan ook niet vanuit deze vraagstellingen, maar juist vanuit de atelierruimte. Ze kennen en volgen elkaar en zochten samen een plek om hun tekeningen, studies, schilderijen, muursculpturen en ruimtelijk werk te kunnen tonen. Wat in hun werkplaats wordt gemaakt, wordt in de tentoonstelling gepresenteerd, werken van 3 kunstenaars zijn hier vermengd tot 1 geheel. IN wordt OUT.

Isa, Jo en Inge hebben ook elkaars werk taal proberen geven, uit hun schrijfsels, gedachtengangen en momenten van dialoog, zal ik een paar fragmenten verwerken en er eigen bedenkingen aan verbinden. Ik nodig u allen hier aanwezig eveneens uit, om na deze inleiding, zelf aan de slag te gaan. Ga dus kijken naar de werken en ga in gesprek met de kunstenaars. Laat maar toe dat OUT ook IN kan worden. Interactief, uitnodigend en speels.

Krachtige onmacht

Vertrekkend vanuit architectuur maakt Isa geabstraheerde tekeningen, schilderijen en sculpturale installaties. Hoewel de architecturale vorm nadrukkelijk aanwezig is wordt de ruimtelijkheid geherinterpreteerd en blijft enkel een evenwichtige en vaak sobere herinnering over. Soms komt dat door de aanwezigheid van een geïsoleerde ruimte dan

weer door overlappings, soms door een dunne lijn dan weer door een uitgesproken aflijning. Isa creëert op een subtiele en gevoelige manier diepte en weet een algemene 'onmacht' te transformeren naar krachtige beelden. Zo voelt het wringen van vormen in hun kader aan als een zekere machteloosheid: de vormen zoeken voor zichzelf een plek of tasten naar een verband met andere vormen. De randen hebben moeite de vorm te behouden of zich naar de rand te schikken. Kleuren en texturen gaan in wisselwerking met ruimte, een hoekige schets wordt een abstracte figuur, een module wordt beton, een assemblage wordt een grafisch avontuur.

De vrolijke wetenschap

Er schuilt een grote poëtische kracht in het werk van Inge. Literaire bronnen, inspirerende zinneties en filosofische teksten zijn de basis van haar collages, wandobjecten en installaties. Deze rijke inhoud verwerkt en bewerkt ze, waarbij ze zinnen in beelden vat. De werken, hoe abstract en essentieel ook, kennen een grote gevoelswaarde, lijken eigen herinneringen te kunnen oproepen. Speels en met een creatieve honger experimenteert ze met lichte voorwerpen en sobere materialen. Inge denkt en maakt heel vrij: met een paar lijnen, (kleur)vlakken of vormen roept ze een wereld op, persoonlijk en ogenschijnlijk achteloos. Bijgebrachte stukken aluminium nemen soms een hele wand in, er is een gewilde knik, een overwachte wending, een puzzelobject, een kleurrijk krulbolspel of een reek verplaatsbare magneetlatten. Er is een speelse wijsheid, een genereus optimisme. In haar oeuvre blijkt literatuur haar leven vorm te geven en deze vormen geeft ze zo terug.

Afgelegde tederheid

Een 'honger naar huid' is de basis voor het beeldend werk van Jo dat hij beeldend vertaalt naar het doek in een constant zoekend proces. 'Zoeken' en 'Proces' zijn voor Jo boeiende compagnons de route en bezorgen zijn werk een levendig, energiek en dynamisch beeldend alfabet met verschillende picturale elementen. Vertrekkend vanuit perfect geënceneerde pornografische foto's uit de jaren 60 en 70 speelt hij in zijn schilderijen met geborstelde lagen, afgesneden vlakken, organische vormen, strepen of lijnen. Het zijn geometrische composities met olieverf, acrylverf en spuitbussen waarbij de kleuren durven botsen of zonnige sferen oproepen. Hel blauw staat naast zwarte scherpe vlakken, concreet wit naast helgeel, huidkleur en fluweel. Die brutale radicaliteit maakt zijn werk uitdagend en toont zich eveneens in de overschilderingen of toevoegingen. Zijn doeken heeft hij zelfgeprepareerd en stralen in verschillende formaten schaamteloos durf en actie uit.

In een dynamisch evenwicht, impulsief en doordacht

In het kort kan je stellen dat de drie oeuvres op elkaar en door elkaar bewegen, én dat elk van hen een ander vertrekpunt heeft en toch verbonden is. Zo ontstaat de inspiratie van nieuw werk bij Isa vaak in architectuur, bij Inge bij literatuur en bij Jo bij fotografie. Maar u hoorde het reeds, elk werk heeft een eigen stem, en nodigt uit tot meerstemmigheid. Minstens de stem van de kunstenaar maar zeker ook die van u, beste toeschouwer. Dank.